

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

derefter. Vi vil være omhyggelige — i høj Grad omhyggelige — denne Gang, det tror jeg er samtlige forenede Nationers Ønske. Man har Spor, der skræmmer, fra Afslutningen paa det forrige store Vaabenopgør 1914—18.

Det ærede Medlem Hr. Norlev var inde paa § 3, Nr. 2, og paa Spørgsmaalet om, hvorvidt der kunde findes et Udtryk i Stedet for „Løsøre“, og det ærede Medlem, forstod jeg, havde en Tanke i den Retning. Jeg er villig til at høre nærmere derom. Vi har altsaa formuleret Bestemmelsen, som den nu foreligger, og har egentlig ment, den kunde forsvares paa den Maade, men der kan maaske findes en anden, som er bedre.

Jeg kan som min bestemte Formening hævde, at „Kreditanstalt Vogelgesang“ og dets Datter- eller Naboselskab „Höfeverwaltung“ kommer ind under denne Lov. Det blev nævnt, at denne Institution har prøvet med Kapital fra andre Lande end Tyskland, schweizisk Kapital f. Eks. Ja, de Tilfælde har vi adskillige af. Nogle kan være rigtige, mange af dem er antagelig urigtige. Der kan være Tale ikke alene om schweizisk, men om hollandsk og fransk Kapital, Kapital fra U. S. A. o. s. v., Penge er nu engang internationalt præget. Alt det kan der tales om i Udvalget. Men som sagt, den store Institution, som har været en Torn i Øjet paa enhver hæderlig Dansker, kan ikke og faar ikke Lov til at fortsætte.

Jeg gentager, at en Række af de rejste Spørgsmaal egner sig allerbedst til yderligere Forhandling i Udvalget, som jeg er villig til at komme i. Jeg vil gerne understrege endnu en Gang, at det er vigtigt, at Lovforslaget snarest bliver vedtaget. Det er noget, Rigsdagen bestemmer, men det er afgjort vigtigt, og kan det ske hurtigt, vil i alt Fald jeg være glad derfor. Jeg mener ikke, at jeg personlig har været med til at sinke Lovforslaget det allermindste, og jeg ønsker det heller ikke i den Tid, der kommer. Hvis der rettes Forespørgsler til mig fra det kommende Udvalg, er det min Agt at søge at besvare disse saa omgaaende og saa hurtigt, som Forholdene gør det muligt.

Hækkerup: Jeg nærer i og for sig ikke Ønske om at forlænge denne Debat, saa meget mindre som jeg er enig med den højtærede Minister i, at vi sikkert kommer videre ved Forhandling i Udvalget. Der er blot en enkelt Ting, jeg gerne vil gøre en Bemærkning om.

Den højtærede Minister sagde til mig i Anledning af min Betragtning om, at man

kunde ændre Loven derhen, at Begrebet „tysk, fjendtlig Ejendom“ blev optaget i Lovens Tekst, at dette vilde han stærkt fraraade og motiverede det med to Grunde. Den ene var den, at vi vilde blive nødt til at optage en Definition af Ordet „fjendtlig“ i Loven, og den anden var den, at Loven herefter ikke vilde være retsstiftende Kendsgerning. Jeg er helt enig med den højtærede Minister i, at de Konsekvenser maa vi drage, men jeg ser bare ikke, at dette er afgørende over for det, der for mig er saa betydningsfuldt, at man ved en saadan Ændring prøver paa — hvad jeg forstaaer, man ogsaa fra anden Side er inde paa er det rigtige — at undgaa at genere en Række Borgere her i Landet, som man ikke med tvingende Nødvendighed behøver at genere saa groft, som dette Lovforslag fører med sig. Derfor vil jeg, skønt Ministeren sagde det noget stærkt, haabe, at vi i det kommende Udvalg kan tale os til Rette paa dette Punkt.

Jørgen Gram: Jeg har kun et Par Bemærkninger at gøre i Anledning af et Par Udtalelser fra de ærede Medlemmer Hr. Hjermand og Hr. Stærmosé.

Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem Hr. Stærmosé, syntes det ærede Medlem, at Opgøret med det tyske Mindretal specielt vedrørende de tyske Skoler var for stykkevis, og at Spørgsmaalet burde optages til en samlet Afgørelse snarest muligt. Jeg kan ikke sige andet til dette, end at vi maa tage Tingene i den Rækkefølge, i hvilken de kommer. For saa vidt det er tyske Undersaatter, der ejer de tyske Privatskoler, eller det er tysk Kapital, der staar i dem, saadan at de kan falde ind under denne Lov, ja, saa har vi den fulde Afgørelse med det samme, saa bliver de beslaglagt, og saa skal de realiseres hurtigst muligt. Men hvis det er saadan, som jeg formoder det er, at den tyske Skoleforening, der jo har Hjemsted i Danmark, staar som Ejer af en Del af disse Privatskoler, kan den formentlig ikke komme ind under denne Lovs Bestemmelser, det skulde da være under § 2, Nr. 5, hvor der staar:

„Selskaber, Foreninger og andre juridiske Personer, der ikke har Hjemsted eller Hovedsæde i Tyskland, men som af det Land, hvor de har Hjemsted, behandles som tyske, f. Eks. paa Grund af Selskabskapitalens Tilhørsforhold“.

Kan de komme ind derunder, vil de ogsaa blive konfiskeret i Henhold til denne Lov; kan de ikke det, er der ikke andet